1927-04-03

AFSENDER
Ernestine Nyrop

MODTAGER
Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Arkivplacering:
Mappe 146 nr. 18

DOKUMENTINDHOLD
Afventer transskription.

TRANSSKRIPTION
Afventer transskription.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 146 Nr. 18

Sphave. Gentofte.
3 April. 1927.

Kære professor Skovgaard!

Tak for Deres brev. Nej, det var ikke her, at pastor Clausen var og havde udtalt sig så skarpt imod „danske Kirkesang". – En dag noget efter begravelsen var jeg hos Weldings, og pastor Welding fortalte, at Clausens havde været hos dem om aftenen på begravelsesdagen, og der havde været en trykket stemning. Clausen havde ikke kunnet være med til begravelsen (fordi han selv skulde have en begravelse) men hans Kone havde været der, og må vel have fortalt ham om Weldings tale. Clausen havde sagt: „I skal nu passe på, at I ikke kommer for højt op!" Og så havde han sagt noget om, at han hellere sat sig for, eller sat sig som opgave at slå det ned.[x] Jeg kan

[x] om det er Klaus forstår det af Weldings, ved jeg ikke. Jeg husker ingenting af det han sagde, det mindre dårlig.

ikke huske det ordret. Men det var vel meningen, at det var, hvor han mødte de melodier; og han vilde vel stå stift imod dem, hvis de skulde synges i Immanuelskirken.

— Vi fandt en pakke breve fra 1896, da hæftet med «nylen. Salmemelodier i kirkestil" blev sendt ud. Det var takkebreve og kort fra 50-60 af alle dem, det blev sendt til. Der var et brev fra pastor Clausen, hvori han takkede for gaven. De havde straks indført nogle af melodierne, han og nogle af hospitalskirkens menighed, (i Aalborg) og det gik helt godt, skrev han.

Moder sendte det brev til pastor Clausen. —

Der er noget som jeg har tænkt lidt over, og som jeg vilde have spurgt morbroder om, hvis vi havde ham endnu.

Jeg ved at han havde læst en bog af M. Pontoppidan „Zions Sang", hvori der var meget, som han var glad ved. (Jeg har ikke selv læst den.) Der stod bl. a. noget om formen for altergangen. At Pontoppidan syntes, at alteret skulde afskaffes, og folk skulde sidde omkring et bord. Om det skulde stå midt i kirken eller hvor, ved jeg ikke. – Det er ikke nemt at vide, om det er rigtigt at afskaffe alteret. Der er noget smukt menneskeligt i det, at alle hedninger har haft det samme: en sten, et stenbord, hvor de ofrede til deres guder, men det er jo hedensk. Skal skærtorsdag, hvor Jesus var sammen med sine disciple, være idealet, så må det vel rigtigst som Pontoppidan mener, men østerlændere er vi jo ikke, og kan ikke ligge tilbords. Så skulde vi jo egentlig

også afskaffe vores gode kirkehuse!
Jeg kan godt forstå, at man skulde
kunne holde altergang hjemme uden
præst, men der vilde man dog også
gøre den ydre form så smuk og
værdig som mulig, så det også
i det ydre skilte sig fra et almindelig
måltid, vilde man ikke?

Når man tænker på salmemelodierne
så var de jo slet ikke til, hverken
på Jesu tid eller i oldkirken, men
det er skatte, som er samlet på
vejen, el. blomster, der er spiret frem
på menighedens vej gennem tiderne.
Og det samme må jo siges om den
anden kirkelige kunst. Er den
gamle basilika ikke ideelt for et
kirkehus? Og de danske landsbykirker
som mennesker har holdt af, enten
det nu var i den katholske tid
el. nu? Der er jo noget i det at
man ser op imod et alter, som jeg
synes vil være svært at undvære.
Men er det kun noget æsthetisk?
Man tænker sig, synes jeg, at der vil blive
oplysning i så meget, netop på det kirkelige område.

Med venlig hilsen fra Deres
Christine Myrup.

d. Salmerim

Og det er ikke altid kunstnet skelne, hvilke former der må skille sig hvilke der skal blive